

Nr 1060

Av herr Nilsson i Lönsboda, om effektivare skydd för fridlysta djur.

(Lika lydande med motion nr 902 i Första kammaren)

Det har vid olika tillfällen och från olika håll i landet framförts kritik mot att nu gällande bestämmelser angående fridlysta djur — främst fåglar — ej är tillräckliga.

Bl. a. har det påtalats att vid en razzia som gjordes i Västerbotten någon gång i höstas blev hos ett antal djurkonservatorer icke mindre än 365 fridlysta fåglar beslagtagna.

Bland dessa fanns bl. a. två jaktfalkar — av vilka det lär finnas endast ett tiotal i hela landet, vidare fann man där så sällsynta fåglar som bivråk, lappuggla, sparvuggla och havsörn.

Helt nyligen har länspolischefen i Kristianstads län slagit larm, sedan man gjort en samordnad kontroll hos länets konservatorer och där funnit bl. a. skinn av ett stort antal fridlysta fåglar.

Visserligen uppgavs att flertalet fåglar omhändertagits såsom fallvilt (trafikdödade) och i andra fall att fridlysta rovfåglar skjutits vid hönsårdar eller område för viltuppfödning.

För polisen är det en mycket omständlig och svår uppgift att långt efteråt kunna kontrollera uppgifterna.

Det är icke endast enskilda personer som låter lämna in fåglar för uppstoppning, utan även för skolbruk beställes mycket stora antal årligen. Om ej många av våra rariteter i fågelvärlden helt skall försvinna, behövs en skärpt lagstiftning på området.

Bestämmelser borde bl. a. införas om anmälningsplikt till ortens polismyndighet av den som vill tillvarata fridlyst fallvilt, varjämte skolornas stora inköp borde undersökas.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag till ändringar i jaktlagstiftningen, enligt vad som i motionen anförts.

Stockholm den 28 januari 1970

Arvid Nilsson (fp)

i Lönsboda